

Oli aika ammoinenki,  
Uniaika unohettu,  
Kaukoaika kammottuki,  
Mennyt mieli menetetty.

Sitä tiesin sitä taisin,  
Sitä kauvan akttelinki,  
Sitä elin elämäni  
Koinpa kuolla kuolemani  
Mitä tiesin, mitä taisin?

Jotta saatoin kerran kuolla,  
Täyty vastaan hangotella.

Mitä tiesin mitä taisin?  
Mitä lienin taittamatta?  
Mikä Miunki vahvaks' saatto?  
Kerro miulle, sitten tiiän.

Onko kasvot ihtelleni,  
Kehtailenko niitä kahtoo?  
Onko kasvot ihtelleni,  
Tunnenko sen naamakseni?  
Onko kasvot ihtelleni?

Jotta saatoin kerran kuolla,  
Täyty vastaan hangotella.  
Taivaankannet paukutella,  
Kirjokansi kalkutella.  
Taivaankannet paukutella,  
Kirjokansi kalkutella.

Eli kauvan, kauvan kahtoin,  
Kauvan saatoin tunteakki,  
Kovan koulun kiskuella,  
Kovan varren vänkytellä.  
"Miul on kasvot isolleni,  
Miull on kasvot emolleni"

Yöhyt tumma minnuu verhoo,  
Kauhut paljo pelottelloo,  
Mutta päivä paistaviki,  
Koittaviki risukasahan.